

મેશ્વરાર્થિના પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનવૃદ્ધિ: કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

卐卐卐卐

卐卐卐卐

જૈન

જૈન

પુસ્તક નં ૬૧ મુ

વીર સંવત

અંક ૬૩

૨૫૦૧

૭ મી મે

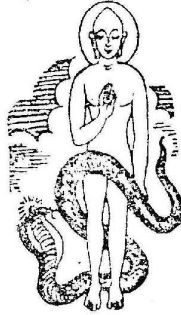
卐

વિ. સંવત

૧૯૭૫

૨૦૩૧

પ્રભુ મહાવીરના શાંતિ સંદેશ

શ્રી: પ્રભુને વંદન કરતા, ધન્ય જીવન મુજ થાતું
ને હૈયુ હરનીશ વીર તમારા ગીતડા મીઠા ગાતું

સર્વથા સહુ સુખી થાઓ
સ સ તા સહુ સમાચારો.
સર્વત્ર દિવ્યતા વ્યાપો
શાંતિ સર્વત્ર વિસ્તરો.

卐卐卐卐

卐卐卐卐

:- પ્રગટ કર્તા :-

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૧ મું :: વાર્ષિક સવાજમઃ
પાસ્ત્રજ સહિત ૫-૨૫

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પા નં.
૧.	પ્રભુ મહાવીર સ્વામીનો સંદેશ		૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	લેખક : શરણાણી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષષ્ટિશક્તાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી	૫
૪.	ધર્મદત્ત અને ગુરૂપાની કથા	શ્રી ધર્મિસલકુમાર ચરિત્ર ભાષાંતરમાંથી	૭
૫.	માઝા મૂકેલો પાપી	લે. આચાર્ય અશોકચંદ્ર સુ. મ.	૮
૬.	‘જિત’ અને ‘શિવ’ની એકતા	લે. પ્રો. હીરાદાસ ર. કાપડીયા	૯
૭.	કવિ ચક્રવર્તી શ્રી જયશેખરસૂરિજી કાશુ	ચં. મુનિશ્રી કલાપ્રભસાગરજી મ	૧૦
૮.	ગુરૂ પદ્માવલી ચૌપાઈ સંબંધી સપ્તધીકરણ	.. લે. શ્રી અગર ચંદનાહટા	૧૨
૯.	જૈનોના પવેા અને ટુકો ઇતિહાસ	સ્વ. વકીલ ડાયાભાઈ મોતીચંદભાઈ	૧૩
૧૦.	ઇંટ અને ઇમારત	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૪
૧૧.	વિશ્વ માન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવન	૧૫
૧૨.	ખા બાપને ભૂલ્યો નહી		૧૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરીત્ર

(ગુજરાતી ભાષાંતર)

પ્રત આકારે

→ કીંમત રૂ. ૬-૦૦ ←

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા

કાંતાવાળો ઉલો, ભાવનગર

પુસ્તક દરમિયાન
અંક ૬ મે

ચૈત્ર

વીર સં. ૨૫૦૧
વિક્રમ સં. ૨૦૩૧

પ્રભુ મહાવીર સ્વામીનો

(સંદેશ)

મહાવીર તો સિદ્ધિ વર્ષા સંદેશ એ દેતા ગયા.	૧
અહિંસક બની કરણી કરે એ વારસો દેતા ગયા.	૨
દયા ધર્મનું મૂલ છે વિતરાગ એ કેતા ગયા.	૩
વિસ્તાર કરવા ગણધર ગુરૂને ત્રીપટી દેતા ગયા.	૪
ચંડકોશી દોષીનું બંધન વિસુ છેદી ગયા.	૫
ચંદન બાળાના બાકુળ ગહોરી કાજ સુધારી ગયા.	૬
શ્રી સિદ્ધચક્ર સિદ્ધિદાયક યંત્ર એ દેતા ગયા.	૭
નવકાર જપશે ભવથી તરશે યાદિ એ દેતા ગયા.	૮
નિર્વાણ કાળે બન્યું બને એ શકેન્દ્રને કેતા ગયા.	૯
કરમાન પ્રભુના મુમત હૃદયે રાખજો એ કહી ગયા.	૧૦

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી શંખેશ્વરાપાર્શ્વનાથાય સદૈવાઠાઈન નમન

લેખક : શરણાથી

વિધની સ્થીતિ સુધારવામાં મહાન સૂત્રધાર એવા ઋષભે વર્ણ્ય વ્યવસ્થા પાણ કરી ઉચ્ચ, ભોગ, રાજ્ય અને ક્ષત્રિય એવા ચાર કુલોથી લોક રચના કરી હંડના અધિકારી આરક્ષક તે ઉચ્ચ કુલવાળા થયા મંત્રી વીગેરે ભોગકુલવાળા થયા. સમાન વયવાળા મિત્ર વગેરે રાજ્ય કુલવાળા કહેવાયા, અને શેષ રહેલા સર્વે ક્ષત્રીઓ કહેવાયા એવી રીતે વ્યવહારનીતિને પ્રવર્તાવીને વિશ્વના બંધારણની અપૂર્વ રચના કરી.

જાણે ભારતક્ષેત્ર વિદેહજન

હોય, તેમ અદ્ય સમયમાં જ

થઈ પડ્યું નગરો, ગ્રામો, દેશો, વસાણ સર્વે રૂઢી પ્રવર્તાવી, ભરતક્ષેત્ર આખાટ કર્યું યુગલીકો પણ અદ્યપ્રકારના વ્યવહારમાં નિપુણ બનીને ડાહ્ય મનુષ્યો તરીકે ઓળખાવા લાગ્યા સારા ખેડાનો ભેદ સમજવા લાગ્યા. કેઈ રાજાની આજ્ઞાનું ઉદ્વચન કરતું નહિ. સર્વે લોક સુખી સંતોષી ને અદ્ય મમલ વાળા હોવાથી અનીતિનો પ્રચાર મુદ્દલ ન હતો. એવી રીતે રાજ્ય સૂત્ર ચલાવતા.

રૂપ ભગ્યને ત્રેસઠ લક્ષ વર્ષ પૂરા થયા. સર્વ રાજ્યનીતિ અને વ્યવહાર નીતિ પુરે પૂરી પ્રવર્તાવ્યા ખાટ ધર્મ નીતિ દ્રક્ષા શેષ રહી હતી તે તીર્થંકર થઈને શરૂ કરવાની હતી. તે પછી શુભ અવસરે પોતાની હીક્ષાનો સમય નજીક જાણીને નમિ-વિનમિને સર્વે પુત્રો કરતા અધીક મોટો લાભ ધરણરાજથી થવાનો છે અને તેમના થકી વિદ્યાધર વંશની જન્મતી થવાની છે એમ ધારી તેમને દૂર દેશ મોકલ્યા અને પાછળ સર્વે પુત્રોને જુદા જુદા દેશો આપીને રાજપાટ વહેંચી આપ્યું.

ઈદ્રાકૃત મહોત્સવ વડે રૂપનાથે કચ્છ મહાકચ્છે આદિવાર હજાર રાજાઓની સાથે હીક્ષા ગ્રહણ કરી.

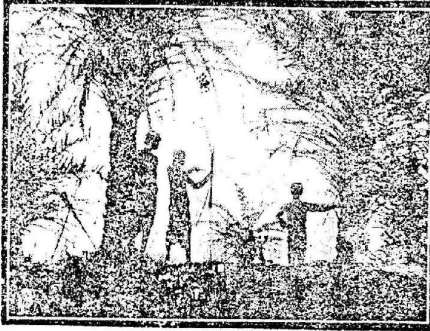
卐-(૪)-卐

(૪મરા:)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

લક્ષ્ણેથી યુક્ત ગણાય અને મધુપિંગ રાજલક્ષણ રહિત હરે. તે પુસ્તક તેણે પુરાણની જેમ પેટીમાં મૂક્યું. પછી એક વખતે રાજાની આજ્ઞાથી તે પુરોહિતે રાજસભામાં તે પ્રગટ કર્યું તે વખતે પ્રથમ સગરરાજાએ કહ્યું કે—“આ પુસ્તક વંચાતા તેમાં બતાવેલા રાજલક્ષણેથી જે રહિત ગણાય તે સર્વને વધ કરવા યોગ્ય

અને ત્યાજ્ય છે.” પછી જેમ જેમ પુરોહિતે તે પુસ્તક વાંચવા માંડ્યું તેમ તેમ તેમાં બતાવેલાં લક્ષણ પોતાનામાં નહિ હોવાથી મધુપિંગ અત્યંત લજ્જા પામવા લાગ્યો. છેવટે મધુપિંગ ત્યાંથી ઉડી ગયો અને સુલસા સગરરાજાને વરી. તત્કાળ તેમને વિવાહ થયો અને પછી સર્વે પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા.

મધુપિંગ અપમાન થવાથી બાળતપ કરીને મૃત્યુ પામ્યો અને સાઠ હજાર અસુ-રોનો સ્વામી મહાકાળ નામે અસુર થયો. તેણે અવધિજ્ઞાનવટે સ્વયંવરમાં પોતાનું અપમાન થવાના કારણભૂત સગરરાજાએ કૃત્રિમ બનાવેલું સર્વ ચરિત્ર બાંધ્યું; તેથી તેણે વિચાર કર્યો કે—સગરરાજાને અને બીજા રાજાઓને મારી નાખું.” પછી તે અસુર તેમનું છિદ્ર જોતો જોતો ફરવા લાગ્યો. એકવાર તેણે શુક્તિમતી નગરી પાસે શુક્તિમતી નદીમાં પર્વતને જોયો એટલે પ્રાણબુનો વેશ લઈને તે પર્વતની પાસે આવ્યો અને કહ્યું કે—“હં મહામતે ! હું શાંડિલ્ય નામે તારા પિતાનો મિત્ર છું. પૂર્વે હું અને તારા પિતા કીરકદંભ અને ગૌતમ નામના બુદ્ધિમાન ઉપાધ્યાયની પાસે સાથે જ ભણ્યા હતા.

હમણા નારદે અને બીજા લોકોએ તારું અપમાન કર્યું છે તે વાર્તા સાંભળીને હું અહીં આવ્યો છું. હું મંત્રોથી વિશ્વને મોહિત કરીને તારા પક્ષની પૂર્તિ કર્યા કરીશ.” આ પ્રમાણે કહી અસુરે પર્વતની સાથે દુર્ગતિમાં પાડવાને માટે ઘણા લોકોને કૃધમ્ (મિથ્યાત્વ)માં મોહિત કરી દીધાં લોકોમાં સર્વ ઠેકાણે વ્યાધિ અને ભૂત વગેરેના દોષો ઉત્પન્ન કરી પર્વતના મતને નિર્દોષ કરાવવા માંડ્યો. શાંડિલ્યની આજ્ઞાથી પર્વતે રાગની શાંતિ કરવા માંડી અને લોકોને ઉપકાર કરી કરીને પોતાના મતમાં સ્થાપન

卐-(૫)-卐

૬]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[મેત્ર

કરવા માંડયા. સગરરાજના નગરમાં, અંત:પુરમાં અને પરિવારમાં પણ તે અસુરે અત્યંત ઠાડણું રોગો વિકૃત્યાં. સગરરાજ પણ લોકની પ્રતીતિથી પર્વતને ભજવા લાગ્યો, એટલે તેણે શાંડિલ્યની સાથે રહીને સર્વ ઠેકાણે રોગની શાંતિ કરી.

પછી શાંડિલ્યના કહેવા પ્રમાણે પર્વતે લોકોને ઉપદેશ આપવા માંડ્યો કે-“સૌનાં મણિ યજ્ઞમાં વિધિવડે સુરાપાન કરવાથી હોષ લાગતો નથી માટે તેમાં સુરાપાન કરવું, ગોસવ નામના યજ્ઞમાં અગ્નિયા સ્ત્રીની સાથે ગમન કરવું, માતૃમેધ યજ્ઞમાં માતાને વધ અને પિતૃમેધ યજ્ઞમાં પિતાને વધ અંતર્વેદિમાં કરવો, તેથી કિંચિત્માત્ર હોષ લાગતો નથી કાચખાના યજ્ઞ ઉપર અગ્નિ મૂકી ‘જુઝ્વકારવ્યાય સ્વાહા’ એમ બોલી પ્રયત્નથી હૃતદ્રવ્યવડે તેમાં હોમ કરવો. જો કાચખો ન મળે તો માથે ટાવવાળા પીળાવર્ણના, કિયારહિત અને કુસ્થાનમાં અવતરેલા એવા કોઈ શુદ્ધ ક્ષિત્તી(બ્રાહ્મણાદિ)ના જળવડે પવિત્ર કરેલા કુર્માકાર* મસ્તક ઉપર અગ્નિને પ્રદીપ્ત કરીને તેમાં આહુતિ નાખવી. જે ઘર્ષ ગયેલું છે અને જે ઘવાનું છે તે સર્વ પુરુષ (ધંધર) જ છે. જે અમૃતના સ્વામી થયેલા છે (મોક્ષે ગયેલા છે) અને જે અન્નથી નિર્વાહ કરે છે તે સર્વ ધંધરૂપ જ છે. એવી રીતે સર્વ એક પુરુષ (ધંધર) રૂપ જ છે. તેથી કેણુ કોને મારે છે? માટે યજ્ઞમાં ઇચ્છા પ્રમાણે પ્રાણીઓની હિંસા કરવી અને યજ્ઞમાં યજ્ઞમાને માંસનું ભક્ષણ કરવું; કારણ કે તે દેવતાના ઉપદેશથી કરેલું છે અને મંત્રાદિવડે પવિત્ર છે.”

આ પ્રમાણે ઉપદેશ આપી સગરરાજને પોતાના મતમાં ભેળવી તેણે કુરુક્ષેત્ર વિગેરેમાં ઘણા યજ્ઞ કરાવ્યા. થોડે થોડે તેના મત પ્રસરતાં તેણે રાજસૂયાદિનયજ્ઞો પણ કરાવ્યા અને પેલા અસુરે યજ્ઞના કરનારાઓને, યજ્ઞમાં હોમેલા પ્રાણી કે રાજા વિગેરેને વિમાન પર રહેલા બતાવ્યા તેથી વિદ્વાસ વધતાં પર્વતના મતમાં રહીને લોકો પ્રાણી-હિંસાત્મક યજ્ઞો નિઃશંકપણે કરવા લાગ્યા.

આ બધું જોઈને મેં દિવાકર નામના એક વિદ્યાધરને કહ્યું કે-“આ યજ્ઞોમાંથી બધા પશુઓને તારે હરી લેવા.” એટલે મારું વચન માનીને તે યજ્ઞમાંથી પશુઓનું હરણ કરવા લાગ્યો. તે પેલા પરમાધાર્મિક અસુરના બાળુવામાં આવ્યું. જેથી તેની વિદ્યાનો ઘાત કરવાને તે મહાકાળે યજ્ઞમાં ઋષભદેવની પ્રતિમા સ્થાપિત કરવા માંડી, એટલે તે દિવાકર જેથર વિરામ પામી ગયો. પછી હું ઉપાયક્ષીણ યવાથી શાંત ઘર્ષને બીજે સ્થળે ચાર્યો ગયો. પછી તે અસુરે માયાથી યજ્ઞમાં સગરરાજની ભાવના કરી, અને તત્કાળ સુલસા સહિત સગરરાજને યજ્ઞના અગ્નિમાં હોમી દીધો. પછી તે મહાકાળ અસુર કૃતાર્થ થઈને પોતાને સ્થાને ગયો. (ક્રમશઃ)

* કાચખાની જેવા આકારવાળા.

ઉપદેશક કથાસંગ્રહ (૧) ધર્મદત્ત અને સુરપાની કથા [કુમિત્ર અને સ્ત્રીચરિત્ર વિષે]

“અરે પ્રીમાન! આ કથા આટલી અદ્ભુત મિતાક્ષરી છતાં પણ પ્રસંગવશાત્ ઘણું જ દુષ્ટને આપનારી છે.” ગંભીરતાપૂર્વક તે પ્રાહ્માણુ મહાશયે કહ્યું.

“ઓ મિત્ર! બાળકોને પણ હાસ્ય આવે એવું આ તે શું કહ્યું? ખરું જોતાં તો તે મારું ધન ફાગટનું પડાવી લીધું. હજી પણ કથારસમાં ગોરચંની માફક મારી અપૂર્વ આકર્ષણ છે. શરૂ કરી કે તરત સંપૂર્ણ થઈ એવી કથા તે હોય વાર?” એ પ્રમાણેની આર્તિવાળા ધર્મદત્તને દિલે કહ્યું: “હે મિત્ર! અદ્ભુત કથા છે એવું ધારીને શોક ન ન કર. અદ્ભુત પણ આ તને સમય આવતાં ઉભય લોકમાં હિત કરનારી થશે. હવે ફરીને જો કથારસના અધિકપણથી તને સાંભળવાની ઇચ્છા હોય તો બીજા એક હજાર દિનાર આપ.”

વરુચિના એ પ્રમાણેનાં વચન સાંભળીને કથારસમાં લીન એવા તે સાહસિકે બીજા હજાર દિનાર આપ્યા ત્યારે પ્રાહ્માણુ બે લ્યો: “સ્ત્રીવિશ્વાસોં ન કર્તવ્યો, ધીમતા દ્વિર્નમિચ્છતા।” “કત્યાણને ઇચ્છનારા બુદ્ધિમાન પુરુષે સ્ત્રીના વિશ્વાસ ન કરવો.” આ પ્રમાણેની બીજી કથા સાંભળીને તું ધીરજ ખોઈ દેતો નહિ, પણ અંતરમાં તે માટે વિચાર કર્યા કરજે. સમય આવ્યે તેનો ઉપયોગ કરજે,”

“અહો! આ વિપ્ર તો લોભના સમુદ્ર જેવો છે, કે જેણે મને કથાના મિપથી આ મુજબ કહ્યો. ખરેખર લોભથી પરાભવ પામેલા સ્વરૂપવાન એવા પણ આ દિલે મહાસ્થાનને પામતા નથી. જેને તૃષ્ણા ઘણી તેઓની લક્ષ્મી પણ શાંત થતી નથી. પ્રાયઃ કરીને તૃષ્ણાના તાપથી આતુર એવા વિપ્રો જગતમાં મીકું બોલનાર જ હોય છે. વળી કપાળમાં મોટું તિલક કરીને બાણે લોભની સાક્ષાત્ મૂર્તિ હોય તેવા દેખાય છે. ‘ત્રણ લોકના વિષે મારા સરખો બીજો કોઈ હુબ્ધ નથી’ એવું જાપન કરવાને ત્રણ રેખા યુક્ત સૂત્રને (જનોઈને) તે હૃદય ઉપર ધારણ કરે છે તૃષ્ણાપી તરંગોથી ભરેલું આ પ્રાહ્માણુ શરીર હોઇ છે. એના લોભાવશે કરીને પણ એ બહાને મેં તેને ધન આપ્યું તે જો પૂર્વજવતું કરજ હશે તો તેનાથી હું સુક્રા થયો.” ઇત્યાદિ વિચાર કરતો તે તેની સાથે માર્ગનું ઉલ્લંઘન કરતો, જેમ વહાણ વડે સમુદ્રના પારને પામે તેમ ‘શ્રીપુર’ નામના નગરે આવી પહોંચ્યો. ત્યાં શહેર બહાર પોતાના માણસો દ્વારા તંબુ નખાવી ઉતારો કર્યો. પોતાના સાધર્મ્યે ત્યાં રાખી પોતે ભેટ લઈ રાજદરબારમાં જવા તૈયાર થયો. તે સમયે તેનો મિત્ર વરુચિ મધુર શબ્દો વડે તેને કહેવા લાગ્યો:

॥-૭-॥

માઝા મૂકેલો પાપી

જે દરેક પ્રકારનાં પાપ કરે છે. પાપ કરતાં જરાયે અચકાતો નથી. પાપ કરતાં જેને જરાયે ત્રાસ લાગતો નથી. અને પાપ કરવામાં જે પાછું વાળીને જોતો નથી. તે માઝા મૂકેલો પાપી છે. આવા પાપીની સારું નરમું સમજાવવાની શક્તિ બહેન મારી ગયેલી હોય છે.

મૂર્ખ પાપી. અભિમાની પાપી. હડીલો પાપી. કે-જ્ઞાની પાપી. તો અમૂક પ્રકારનાં જ પાપ કરે છે. પરંતુ માઝા મૂકેલો પાપી. તો કોઈ પણ પ્રકારનાં પાપ ભેધક કરે છે. કારણ કે-તે પાપભિરૂં હોતો નથી. પાપભિરૂં બનવા માટે આત્માનાં ઐશ્વરી તત્વને સમજાવવાની જરૂર છે. અને જેઓ તે સમજતા નથી તેઓ પાપભિરૂં બની શક્તા નથી. તેઓ દરેક પ્રકારનાં પાપ કરે છે. પરંતુ પોતે કદેલાં કર્મ પોતાને જ ભોગવવાં પડે છે. તેવા જ્ઞાનનાં અભાવે તેઓ પાપ કરતાં અચકાતા નથી ઘણીવાર એવું પણ બને છે. કે-આવા લોકો વ્યવહારમાં પૈસે ટકે વધુ સુખી દેખાય છે. ! તેથી લોકો આશ્રય અનુભવે છે. અને બેલી ઉઠે છે. કે ધર્મને ઘેરે ધાડ અને કસાઈને ઘેરે કુશળ.

આ શંકાનું નિરાકરણ એ છે કે તેઓ આજે જે સુખ ભોગવી રહ્યા હોય છે. તે તેઓના પૂર્વ જન્મનાં પુન્યકર્મનું ફળ છે. આજે જેઓ પાપ કરી રહ્યા છે તેનું ફળ પાક્યે તેઓને અવશ્ય ભોગવવાનું રહેશે.

આજે સારા કર્મો કરવા છતાં કોઈ દુઃખી માત્રમ પડે તો સમજવું કે-આજે-આવેલું દુઃખ, એ પૂર્વ જન્મનાં પાપ કર્મનું પરિણામ છે. અને આજે જેઓ-સારા કર્મ કરી રહ્યા છે. તેનું ફળ તેઓને ફળ પાક્યે અવશ્ય મળશે.

આ પાંચ પ્રકારનાં પાપીઓનું વર્ણન તમારી પાસે રજુ કરેલ છે-તમે આમાંથી કુશળ રહેવા પ્રયત્ન અવશ્ય કરજો. એજ અમારી ભાવના—

લેખક:—

આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયચરિત્રાચાર્ય દ્રસૂરિચરણ મહારાજ
(રહેલાવાળા)

卐-(૮)-卐

‘જિન’ અને ‘શિવની’ એકતા

લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ.એ.

‘જિન’થી સામાન્ય રીતે જીનોના દેવાધિદેવ ‘તીર્થ’કર અને શિવથી વૈદિક હિન્દુ-ઓના ભગવાન ‘મહાદેવ’ સમજાય છે. આથી પ્રશ્ન એ ઉદ્ભવે છે કે આ બંનેને એકરૂપ ગણ્યા કે જે પ્રમાણેનો મેં આ લેખના શીર્ષકમાં કર્યો છે? આનો ઉત્તર અને એનું સમર્થન ઉપાધ્યાય મેઘવિજયકૃત અર્હટ્ટગીતામાંથી મળી રહે છે. આ ઉપાધ્યાય કૃપા-વિજયના શિષ્ય થાય છે, એમણે વ્યાકરણાદિ વિવિધ વિષયોના ગ્રંથો રચ્યા છે. અધ્યાત્મ અંગે ત્રણ ગ્રંથો રચ્યા છે. એમાં એકનું નામ અર્હટ્ટગીતા છે. એને તત્ત્વગીતા તેમજ ભગવદ્ગીતા પણ કહે છે. એમાં ૩૬ અધ્યાયો છે. એ ગૌતમસ્વામીએ મહાવીરસ્વામીને પૂછેલા પ્રશ્નરૂપ છે. એના ઉત્તરો મહાવીરસ્વામીને આપ્યા છે, જે કે બીજી રીતે તો કર્તા પોતે જ પ્રશ્નકાર અને ઉત્તરકાર છે. અર્હટ્ટગીતાના કર્મકાંડરૂપ ૨૭ માં અધ્યાયના નિમ્નલિખિત ૧૫ મેં શ્લોક અત્ર અભિપ્રેત છે

“एव जिनं किंवा नान्दं नाम्नि तुल्येऽत्र मात्रया ।

भ्यानादि योगाज्जशयोनैकयोश्चेक्य मागवत् ॥ ૧૫ ॥

આનો અર્થ એ છે કે આ પ્રમાણે ‘જિન’ ‘શિવ’ છે એ બંને જિનન નથી કેમકે માત્રા વડે બંનેના નામો સમાન છે, વળી ‘જ’ અને ‘શ’નાં તેમજ ‘ન’ અને ‘વ’, સ્થાનાદિની એકતા છે. આ બાબત પં. રમણિકવિજયે પોતાના નિમ્નલિખિત ૧ લેખમાં નીચે મુજબ દર્શાવી છે.

“પૂ. ઉપાધ્યાય શ્રી મેઘવિજય શુદ્ધિતા અર્હટ્ટગીતા”

(૧) જિનના ‘જ’ અને ‘ઇ’ના તેમ જ શિવના ‘શ’ અને ‘ઇ’ના પણ સ્થાનો “તાલુસ્થાન” છે.

૧ આ લેખ “ન્યાય વિશારદ ન્યાયા આચાર્ય” મહોપાધ્યાય શ્રી ધર્માવિજય સ્મૃતિમંત્ર” (૫૦-૪૧-૪૭) ઉપાવાયો છે.

(૨) જિનનો ‘ન’ અને શિવનો ‘વ’એ બંનેનું એક સરખું ઠંતસ્થાન છે.

(૩) અન્ય રીતે કરીએ તો એ બંનેનું અનુનાસિકનું સ્થાન પણ સરખું છે.

આ પ્રમાણે જિન અને શિવ ૧ અર્થદ્રષ્ટિએ તેમજ શબ્દદ્રષ્ટિએ સરખા છે વાસ્તે એ બેમાં કશો ભેદ નથી. અહીં જે ત્રણ બાબતો દર્શાવાય છે. તેમાંની ત્રીજી બાબત બીજાની બાબત ‘અથવા’ તરીકે અપાર્થ છે. એ બાબત મને બરાબર સમજાઈ નથી. ગમે તેમ પણ આથી જાતની કલ્પના આ પૂર્વે કોઈ એ કર્યાનું જાણવામાં નથી.

૧ આ સંબંધમાં ‘અકતામરસેતોત્ર’નું પદ વિચારતું વડે એનાં ઋષભદેવને જુદા, શંકર, શાતા, અને પુરુષોત્તમ પણ કહ્યા છે અને તેના કારણે પણ દર્શાવાયા છે.

❧-(૬)-❧

ૐ નમઃ

॥ કવિ ચક્રવર્તિ શ્રી જયશેખરસૂરિજી ફાગુ ॥

કર્તા:- અજ્ઞાત કવિ

સંપાદક:- મુનિરાજ શ્રી કલાપ્રસાગરજીમ.

વિમલાચલસિરિમંડળું એ, સ્વામીય આદિ ત્રિણુદો ।
 તેહ પ્રણમિય ગુરુ ગાઈશ્યું, એ હિયઈ ધરી આણુંદો ॥ ૧ ॥
 એહ રૂપ સોભાગિહિ આગલા, એ જયશેખરસૂરે, ।
 નામમંત્ર ત્તિહ સમરતા, એ પાતંગ બંધ દૂરે ॥ ૨ ॥
 સારસ્વત પૂરુ હિય, એ, જીહ કરઈ કલ્પો લો ।
 પ્રતક્ષી દેવી ભારતીએ તીહ માડઈ રો લો (?) ॥ ૩ ॥
 આગમ લક્ષણ છંદ, સવે બાણું અલંકાર ।
 મૂલ અન્ધિ છ છેદ અન્ધ, કર્મઅન્ધ વિચાર ॥ ૪ ॥
 નીદ્રઈ પઢિયા ઇમ ભઈ, એ પ્રભાઈ નચિતો ।
 ઉત્તર દિગિઈ કોસલાએ, ઇતિ કરૂ, કવિતો ॥ ૫ ॥

“ ભાસ ”

પ્રણવ વીજિજમ આપઈ, એ, ભરત ચંભવ તણુ મૂલો ।
 તીહ પસાઈ સુહ ગુરિહિ, કવિ કીઈ અતિ મૂલો ॥ ૫ ॥
 અહિ સરસ કોમલ જીભડીએ, સરસઈ કીય વાસો ।
 તઉ ક્ષણિ ક્ષણિ નવ નવઈ છંદ્રિ, તમિહ કવિત અખ્યાસો ॥ ૬ ॥
 ઉપદેશચિતામણિ કિઉંએ ખારસહસ પ્રમાણ ।
 છાજઈ આગમ ઉપમાએ, જણ હણીયા બાણ ॥ ૬ ॥
 ત્રિભુવન દીપક અંતરંગ, પ્રાકૃત સંસ્કૃત ।
 અઊઠસહસ પ્રમાણ રચિતઉ ધર્મિભલ ચરિત ॥
 કવિજન ગયવડ ભાજિવાએ, કેશરી જિમ સોહઈ ।
 અમૃતવાણી વખાણ કરઈ ભવીયા મન મોહઈ ॥ ૭ ॥
 (પ્રા) સાદસંતમિસિઈ મનિ ભેદીવાએ પહુતઉરિતિપોતરાઉ ।
 વણુરાજ વિહ સીવેએ દક્ષિણુવાઈ વાઉ ॥ ૮ ॥
 વિહસીય અંપક કમલ કુંદમયકુંદ સહકારો (૨) ।
 બઈ જુહી બઢલ બઢલ, સિરિ સેવંત્રિ ઉદારો ॥

ક્ર- (૧૦)-ક્ર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

અહો ધસમસતઉ મયણુ ઉઠિઉએ કરિ કુસુમહ બાણુ ।
 સધર સબલ જે ત્રિહભૂયણે તીહ ખંડીય માણુ ॥ ૯ ॥
 સુખટ રુપિ ત્તિણિ આદરિએ, રમણી રમઝમકંતી ।
 કંઠ નવસર હાર હિયઈ ચાલઈ ચમકંતી ॥
 કાને ઝલકઈ જાલિ, બલિ સિરિ (સુ) મકુટ શૃંગાર ।
 અલિકુલ કજલ વેણિકંડ ચૂડ, ભૂજિ અલંકાર ॥ ૧૦ ॥
 કણુય કંકણુ કરિખલકતાએ, અંશુલિ રયણુ મદ ।
 પાએનેઉર રણુછણુઈ કડિ! તલિ મેહલ સદ્ ॥ ૧૧ ॥
 અહો વંકુડત્રી કિરિ બમહડી એસીગિણિ ડણુગાર । (૧)
 નયણુ ખાણુવલિ રૂંધતીએ સુર છિંનર સાર ॥
 સીમંતઈ સીંદૂર ધણુઉ, નયણી કજજલ રેહ ।
 કામી જણુ મણુ મોરડાએ, ઝીનઘઈ મેહ ॥ ૧૨ ॥
 પહિરિંસી ફરીઉ કંચુઉએ, કસમસતી ફાલી ।
 ઉઠણિ નવરંગ ચનડીએ, રંગી નાચઈ ખાત્રી ॥
 ઈણિ વરિઈ શૃંગાર કરઈ ઇમદેવિઈ મદ ધરતી ।
 અંચલ ચટપટ સુર નારિંદ, તઉ મન ખેાજતી ॥ ૧૩ ॥
 અસિ જિમ વીડઉ કરિ ધરઈએ, સખિ સુખિ અરિહંત ખેાલ ।
 હંસલરી જિમ ગતિ કરઈએ, મૃગ નરણી મન રોલ ॥ ૧૪ ॥
 ગેલિ ગહીરિ ગોરડીએ ગોલઈ મનિ હસંતિ ।
 તા અગંજિત સધર વીર જાં અન્હિ નવિ ભીડતી ॥
 તીહ વયણુ નિસુણુવિ બણુઈ રત્તિ મોરા નાહ ।
 એહુ સરસિં મન ખઉલિય, મયણુ મઈ કરિમ અના હ ॥ ૧૫ ॥
 શીલં સનાહ અંગિ આરૂહએ પ્રહ્લાયુધ ચાલઈ ।
 સંજમ મુહ વઈ ગય તુરિય, સીલંગ પાલ એ નવી ખીજઈ ॥
 હાવિ ભાવિ નવિ શક્તિઈ લિગઈ ।
 ધીર નમનનઈ આણુ તજમહીયા કાંઈ ખીજઈ ॥ ૧૬ ॥
 પુકવિઈ ગાજઈ એકવાર જયશેખર સૂરિ ।
 બિરહાવત્રી જેહુ ખેાલતઉએ એસનનઉ સૂર સૂરિ ॥ ૧૭ ॥ (કંમશ:)

卐-(૧૧)-卐

ગુરુ પટ્ટાવલી ચોપાઈ સંબંધી સપ્તટીકરણ

લેઠ શ્રી અગર ચંદનાહુડા

જૈન ધર્મ પ્રકાશ કે ગત નવમ્બર જાનવરી અંક મેં પ્રો. હીરાલાલ કપાડિયા કા ખરતર ગુરુપટ્ટાવલી સંબંધી છપા હે ઉસમે. ઉન્હોને કુછ વિચારણીય ખાતે ઉપસ્થિત કી હે ઉનકા સંશોધન સમાધાન યહાં પ્રસ્તુત કિયાજા રહ્યા હે ।

સળસે પહેલી ખાત તો યહ હે કિ ખરતર ગુરુ પટ્ટાવલી ખરતરગચ્છ કી પીપલક-શાખાકી હે યહ ખાત ઉનકે ધ્યાનમેં નહીં આઈ યહ શાખા જિનવર્ધનસૂરિસે અલગ હો ગયીથી મૂલ ભટ્ટારક શાખા મેં જિનભદ્રસૂરિજીકો સ્થાપિત કિયા ગયા હે અતઃવહ જિનભદ્રસૂરિ શાખા કહુલાને લગી જિનરાજસૂરિ પ્રથમ કા સ્વર્ગવાસ સંવત ૧૪૬૧ દેલવામામેં હુઆ ઉનકે પટ્ટ પરજિન વર્ધનસૂરિ સ્થાપિત હુઈ પર એક ઘરના વિરોધ કે કારણ સં. ૧૪૬૫ મેં જિન રાજસૂરિ કે પટ્ટ પર જિનભદ્રસૂરિકો સ્થાપિત કિયા ગયા અતઃ પહેલે કે પટ્ટધર જિનવર્ધનસૂરિ કી પરમ્પરા પીપલક નામકસ્થાન સે પીપલ શાખા કે રૂપમેં પ્રસિદ્ધ હુઈ ઇમે ખરતરગચ્છકી પાંચમી શાખા માના ગયા હે અતઃ પ્રો. કાપાડિયાને જે ૨૪ નંબરગાકે નીચે ટિપ્પણ લિખી હે વહ વાસ્તવિકતા કી અજાન-કારી કે કારણ લિખ હી હે વ.સ્તવ મેં સમ્ભેગ રાગશાલા કે સ્વીયતા ઔર નવાંગી ટીકાકાર અભયદેનસૂરિ કે ગુરુભાઈ સે ખરતરગચ્છ મેં ત્રીન પટ્ટધરો કે નામ જિન હોને કે બાદ એધિ પટ્ટધર નામ જિનભદ્રસૂરિશન જે કી પરપરા ચાલુ હો ગઈઈમદિયે જિનસાગરસૂરિ જિનચંદ્રસૂરિ ઔર જિનહર્ષસૂરિ ઇન ત્રીન કે બાદ જિનચંદ્રસૂરિકા નામ ગુર્વાવલી મેં ઠીક હી આયા હે અઅઃ કાપાડિયા જીને ૨૪ ને પટ્ટધર કા ઉપરનામ જિનસમુદ્રસૂરિ હોના ચાહિએ-। યહ લિખા હે વહ ઠીક નહીં હે ।

ગુરુ પટ્ટાવલી ચોપાઈમેં પચ્ચવી સઘ જિનસૂરિ ધર્મસ વાક્ય મેં પચ્ચીસવેં પટ્ટધર જિનચંદ્રસૂરિ જતલાયા ગયા હે કાપડિયાજીનો જે નામાવલી ટી હે ઉસમેં પહેલે કે ૨૩ નામ માનલે ને સે ૨૪ વો નામ છૂટ ગયા હે યહ લિખના પડા યહાં પટ્ટાવલી ચોપાઈ કે સ્વીયતા કી ભી કુછ ગડબડી માલુમ દેતી હે જેસે કાપડિયાને ૨૪ વેં કા અપર નામ જિનસમુદ્રકી સંભાવના કી વહ તો ઠીક નહીં હે સંભવ હે જિન-વર્ધનસૂરિ કે બાદ જે જિનભદ્રસૂરિ પ્રસિદ્ધ હુઈ ઉસી કારણ ઉનકા નામ નહી દેતે હુએ જિનહર્ષસૂરિ કે બાદ જિનચંદ્રસૂરિ કે। ગુરુ પટ્ટાવલી કે સ્વીયતા રાજસૂરિદરને ૨૫ વેં જતલા દિયા અન્યથા એધિ પટ્ટધર જિનચંદ્રસૂરિ નામ દેને કે હિસાબ સે ૨૦ વેં જિન-ચંદ્રસૂરિકા નામ આતા હે વહ નિયમાનુસાર ઠીક હે । ૨૪ વાં નંબર હી જિનચંદ્રસૂરિ કા પડતા હે અતઃ ન તો ખીચમેં ૨૪ વાં નામ છુટતા હે ન તો જિનચંદ્રસૂરિ હોને કી સંભાવના હે ।

(ક્રમશઃ)

૬-(૧૨)-૬

જૈનોના પર્વો અને તેનો ટુંકો ઇતિહાસ

(ગયા અંકતું ચાલુ)

સિદ્ધિતપ અને વરસીતપતું ઘણું મહત્વ જૈન શાસ્ત્રોમાં બતાવવામાં આવ્યું છે. આદીત્થર ભગવાનના પુત્ર ભરતના પુત્ર શ્રેયાંસકુમારે આ આદિત્થર ભગવાનને ઇશુરસ શેરડીના રસતું પારણું કરાવ્યું હતું તેમ આ દિવસે શેરડીના રસથી પારણું કરાવાય છે.

અપાડ સુદ ૧૪ આ બીજી કે ત્રીજી ચોમાસી કહેવાય છે. ત્યાર પછી ભાજી પાલો વિ. બંધ કરવામાં આવે છે. તે દિવસે બપોરે દેવ વંદન કરવામાં આવે છે અને સાંજે ચોમાસી પ્રતિક્રમણ કરવામાં આવે છે અપાડ સુદ ૧૫ ના રોજ નંદીત્થર દ્વીપની પૂજા ભણાવવામાં આવે છે અને રથયાત્રા કાઢવામાં આવે છે સુરતમાં નંદીત્થર દ્વીપની રચના જોવા લેવી છે અને હસ્તકલા વિ નો એક આબેહુબ નમુનો છે.

આવાણ સુદ ૫ એ દિવસે ખાસ કરીને જૈન ભાઈઓ નેમનાથ રાત્રીકતા શ્લોકો રતવનો સજ્જાઇઓ વિ. પ્રતિક્રમણમાં બોલે છે.

આવાણ વદ ૧૨ થી ભાદરવા સુદ ૪ સુધી પર્યુષણ પર્વ ડેર ડેર ઉજવાય છે. એ સંબંધી વિસ્તારપૂર્વક હકીકત મેં મારા જુડા લેખમાં લખી છે તેમજ દીપચંદ્ર જીવણ-લાલ શાહે પણ બુદો લેખ જૈનધર્મ પ્રકાશનમાં લખ્યો છે. જૈનોના મોટા પર્વ તરીકે એ આઠ દિવસોને માનવામાં આવ્યા છે. સાંવત્સરીક પ્રતિક્રમણમાં દરેક નાના-મોટા એકમેકને ખમાવે છે અને મિરછામિ દુષ્કર્મ વિ. બોલે છે અને તે અંગેની કુમકુમ પત્રિકાઓ અરસ પરસ લખવાનો રીવાજ છે.

આસો સુદ ૭ થી ૧૫ આયંબીલની ઓળીતું પર્વ મનાય છે. જૈનપર્વ આસો સુદ ૧ થી ૬, ૧૦ સુધીનું નવ રાત્રિના તહેવારો ઉજવે છે. અને અખામાતાના દર્શને બંધ છે. દશેરાને દિવસે અંબાજી માતાની રથ યાત્રા પણ કાઢે છે.

આસો આસો મહિનામાં જૈનોના તેમજ જૈનેતરોના ઘણા તહેવારો જોવામાં આવે છે. જૈનો ખાસ કરીને આસો વદ અમાવાસ્યાને મોટા પર્વ તરીકે માને છે. એ દિવસે મહાવીરસ્વામીનું નિર્વાણ થયું આવે મોક્ષે ગયા અને ગૌતમસ્વામીને કેવળજ્ઞાન થયું તેથી જૈનો એને તરીકે ઉજવે છે. એ સંબંધી કેટલીક હકીકત ઉપર પહેલા નંબરના પર્વમાં આપી છે. જૈનેતરો એને વર્ષના છેડલા દિવસ તરીકે ઉજવે છે એ અરસામાં દીવાળી કદપ વિ. વાંચવાની પ્રથા છે. એમાં પાંચમા તથા છઠ્ઠા આ (હા) આવા ભાવોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, ભસ્મગ્રહની વાત પણ આવે છે. મહાવીરસ્વામીનું નિર્વાણ અને ગૌતમસ્વામીના વિષય પરિણામ તરીકે તેને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યા વિગેરેની હકીકતો આવે છે.

❧(13)❧

ઈંટ અને ઇમારત

લેખક : અમરચંદ માવણ શાહ

જીવન અને મરણની વચ્ચેનો કાળ જીવે કાંઈને કાંઈ પ્રવૃત્તિથી પૂર્ણ કરે છે. કોઈ યશનામ કર્મવાળા જીવ મહાત્મ પ્રબલિતના પ્રેરણાત્મક કાર્યો કરીને ધર્મના મહાત્મ આકર્ષી ચીરંજીવી કરીને કોઈ મહાઅંધોતું સર્જન કરીને કોઈ મહાત્મ ઇમારતો બાંધવાને જીવનને ઉત્તમવળ બનાવી ન્તય છે. અને વિનયપતાકા ક્ષરકાવી ન્તય છે.

આવીજ એક ઇંટ ઇમારતની કંઠાની તાલધ્વજતીર્થની છે. તાલધ્વજતીર્થનો ઉદ્ધાર ને સર્વાંગી વિકાસ “ઈંટયજ્ઞ”નાં યોજનાથી ઘણી સરળતાથી અને ટુંકસમયમાં થઈ ગયો.

વ્યક્તિગત એક એકનું સમુદાય બળ ધાય,

મુશ્કેલ કામો સહેલાયથી પાર ઉતરતા ન્તય.

શ્રી તાલધ્વજ તીર્થનો ઉદ્ધાર થવાનું નિમિત્ત સંવત ૧૯૬૮ માં શાસનસમ્રાટ પ. પૂ. આચાર્ય ભગવાનશ્રી વિજયનેમિસૂરીધરજી મહારાજ આદિ ઠાણાનું આ તીર્થમાં પધારવાનું થયું. તીર્થના વહીવટમાં આવેલી શિથીલતાએ પૂ. શાસનસમ્રાટના દીકરા મહા મંથન જગાબુ સિદ્ધગીરીની અષ્ટમી ટુંક કંદમગિરીતીર્થની નજીકનું આ જગ્યા સાચાદેવનું પ્રાચીન તીર્થ તેના ઉદ્ધાર માટે દીર્ઘદષ્ટિવંત શાસનસમ્રાટે આ વહિવટ એવા સખળ હસ્તમાં સુપ્રત કરવાની ભાવના પ્રગટાવી કે જે દ્વારા એ સુરિધરનું સ્વપ્ન વર્તમાનમાં સિદ્ધ થયેલું પ્રત્યક્ષ નીરખી શકાય છે.

બાવનગરમાં તેજ સમયમાં ગુજરાતમાંથી આવી બાવનગરમાં મહાલક્ષ્મી મીસની સ્થાપના કરીને પ્રકાસીત થયેલા પુન્યવંતને પુરુષાર્થી સરળતે સેવા બાવી આત્મા આદ્ય વર્થ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શાહ તથા શ્રી ખાંતીલાલ અમરચંદ વોરા પૂજ્ય ગુરૂદેવને વંદન કરવા તળાજ પધાર્યા, પૂ. ગુરૂદેવે આજ્ઞા ક્ષરમાવી અને તેમની સાથે શેઠ પુરૂષોત્તમદાસ માવણભાઈ સાંગાણાવાળા શેઠ વીરચંદભાઈ કરશનદાસ કામરોજવાળા શેઠ વલ્લભદાસ શુભાખચંદ તળાજવાળા એમ પાંચ ગૃહસ્થોની સમિતીને શ્રી તળાજ સંધે વહીવટ સુપ્રત કર્યો.

પૂજ્ય ગુરૂદેવના આશિર્વાદ અને કમિટીનો તેમાં ઉત્સાહ જળ્યો અને તીર્થઉદ્ધારની ઇંટે જગ્યાઅંધ શરૂ થઈ ગઈ સંવત ૧૯૬૮ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૧ ના વહીવટ સંભાળ્યો. સંવત ૧૯૬૯ના માગશર શુદ્ધ ૧૦ ના જૈન ભોજનશાળાની સ્થાપના સં. ૨૦૦૦ ના ગેશાળ શુદ્ધ ૧૦ ના શ્રી તાલધ્વજ જૈન વિદ્યાર્થીગૃહની સ્થાપના ગિરીરાજ ઉપર ચોમુખજીની ટુંકને જીર્ણોદ્ધાર મુજનાયક સાચાદેવની ટુંકમાં બાવનજનાલય બાંધવાની યોજના.

(ક્રમશઃ)

૬-૧૪-૬

(ગયા અંકથી થાતુ) **વિશ્વમાન્ય ધર્મ** (દોહરા)

અહિંસા એ ઉપકાર સત્ય	અહિંસા સાચુ પુન્ય છે.	
હિંસા છે અપકાર	હિંસા સાચુ પાપ	
અર્પે બદલો ભવાંતરે	ભવો ભવ સાથે રહે	
મોક્ષ સંસાર અપાર	નહિ કોઈ થાય ઉઘાય	૧૭૦
હલાલ હરામ હિંસા રહે	દયા ધર્મતું મુળ પાણી	
સ્વ પર બુદ્ધી બાણી	દયા છે મન વચ કાય	
બાણે નિભાવે કોઈ જન	જીવોત્પતિ બાણે નહિ	
અનુભવની હોય ખાણી	દયા શી રીતે થાય	૧૭૧
નિર્ભયતા નાં ભેદ જો	જ્ઞાની દયાનિ માની કરે	
સ્વ તંત્ર ને સ્વ છંદ	જગમા બહુ ઉપકાર	
સ્વ પર રહે તંત્રતા	શુભામ શુભામિ શુમાનિતા	
સ્વ પર ભક્ષે સ્વ છંદ	જગમા કરે ઉપકાર	૧૭૨

રચયીતા : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ (કમશ :)

—: જૈન બનો :—

“ફરી ફરી આવું મનુષ્યજીવન નહિ મળે; કદાચ મનુષ્યજીવન હાથે ચડી જશે; પરંતુ રાગાદિને જ શત્રુ સમજાવતો જૈનધર્મ તો જલદી નહિ જ મળે. ભાગ્યવાનો ! તમારા પુણ્યોદયે તમે જૈનકુળમાં જન્મ્યા છો. હવે અર્થ કામના રાગભાવોમાં લપેટાશે. મા ! એના ઝાકઝમાળ ભારે લોભામણા છે, પણ તમે તેમાં અંતર્ગત નહોતા નહિ. તીર્થંકર ભગવંતોએ તમને જૈન તરીકેનો જે આચારમાર્ગ ફરમાવ્યો છે એ તમારે પાળવો જ જોઈએ. જો જીવનમાં કશુંય પાળ્યો નહિ તો જૈનકુળમાં જન્મ્યાથી શો લાભ ? તમારામાં જૈનત્વની ખુમારી શું ? સુખને જ ભયાનક સમજવાની ભૂમિકા તૈયાર કરવા માટે તમારા કુલાચારોને જીવનમાં ઓતપ્રોત કરી દેવા જ રહ્યા”

પૂજ્યપાદ શુક્રદેવશ્રીની આ હૃદયવેધી વાણી સાંભળીને હું બે વર્ષ માટે કાઠ નં. ૩ માં લખેલી પ્રતિજ્ઞાઓ કરું છું.

પ્રયોજક : સુનિશ્રી ચન્દ્રશેખરવિજયજી.

મા-બાપને ભૂલશે નહિ

ભુલો બીજું બધું, મા-બાપને ભુલશે નહિ,
અગાણુત છે ઉપકાર એના, એહ વિસરશે નહિ.
પથર પૂજ્યા પૃથ્વી તણા, ત્યારે દીકું તમ ભુખડું,
એ પુનિત જનનાં કાળજાં, પથર બની છું દશે નહિ.
કાઠી સુખેથી કોળીયા, મ્હોમાં દઈ મોટા કર્યા,
અમૃત તણા દેનાર સામે, એર ઉગળશે નહિ.
લાખો લડાવ્યા લાડ તમને, કોડ મોં પુરા કર્યા,
એ કોડના પુરતારના, કોડને ભુલશે નહિ.
લાખો કમાતા હો ભણે, મા-બાપ જેથી ના કર્યા,
એ લાખ નહિ પાણુ રાખ છે, એ માનવું ભુલશે નહિ.
સંતાનથી સેવા ચહો, સંતાન છો સેવા કરો,
જેવું કરો તેવું ભરો, એ ભાવના ભૂલશે નહિ.
ભીને મુઠ પોતે અને, મુકે મુવડાવ્યા આપને,
એ આમમથ આંખને, ભૂલીને ભીંજવશે નહિ.
પુષ્પો બિછાવ્યા પ્રેમથી, જેણે તમારા રાહ પર,
એ રાહબરના રાહ પર, કંટક કદી બનશે નહિ.
ધન ખરચતા મળશે બધું, માતા-પિતા મળશે નહિ,
પણ પણ પુનીત એ ચરણની ચાહના ભુલશે નહિ.

વાંચો, વંચાવો, અને શક્ય હોય તો તમે
વધુમાં વધુ ફેલાવો કરવા/કરાવવા વિનંતિ છે.

પ્રદાશક : જયંતિવ્રત મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક : કૃતેચંદ બોડીદાસ ગોંધી, શ્રી અરણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.